

[Arbejdsministeren.]

lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v. (Om forhøjelse af ydelser, ændring af tilskudsregler m. v.).

Som det vil være folketinget bekendt, blev der af regeringen i april 1964 nedsat et sagkyndigt udvalg, som fik til opgave at fremkomme med en vurdering af, om den nugældende arbejdsløshedslovgivning er tidsvarende som et middel til at skabe tryghed for lønmodtagerne, om forsikringens finansiering hviler på en rimelig byrdefordeling mellem lønmodtagerne, arbejdsgiverne og det offentlige og mellem lønmodtagerne indbyrdes, samt om forsikringsorganernes opbygning og funktioner imødekommer de krav, der i dag må stilles til effektivitet og smidighed.

Baggrunden for udvalgets nedsættelse var, at der fra forskellige sider var fremkommet ønsker og forslag om en række ændringer af principiel karakter i arbejdsløshedsloven, og det var i den forbindelse fremhævet, at der består skævheder i forholdet mellem arbejdsløshedsforsikringen og andre sociale sikringsordninger. Hertil kom, at arbejdsløshedsforsikringens tilpasning til arbejdsmarkedet og samfundsudviklingen i almindelighed ikke i en årrække har været gjort til genstand for en nøjere overvejelse.

Udvalget har den 29. oktober 1966 til arbejdsministeriet afgivet en foreløbig betænkning. Heri foreslår udvalget en række ændringer i arbejdsløshedsloven. Regeringen har kunnet tiltræde udvalgets forslag, og det lovforslag, som her fremsættes, adskiller sig kun på enkelte punkter fra udvalgets; de ændringer, der er foretaget, er af redaktionel eller lovteknisk art.

Udvalget har i sin betænkning udtalt, at dets arbejde ikke er færdigt, men at der bl. a. står tilbage en gennemgribende teknisk revision af arbejdsløshedsloven.

Jeg tror, at udvalgets medlemmer i lige så høj grad som jeg ønsker, at forslag til denne tekniske revision af loven kunne have været forelagt folketinget allerede nu, da der stilles forslag om betydningsfulde ændringer i loven. Udvalget har imidlertid ikke haft mulighed for at udføre det meget omfattende arbejde, som er forbundet dermed, men har, som det siges i betænkningen, der er aftrykt som bilag til bemærkningerne til lovforslaget, ment at burde optage visse

problemer, hvis løsning i særlig grad anses for påkrævet, til forlods behandling. Udvalget har herved henvist til, at det folketingsudvalg, som behandlede forslag til lov om ændring af reguleringstidspunktet for arbejdsløshedsunderstøttelse i 1966, enstemmigt gav udtryk for det ønskelige i, at arbejdsløshedsforsikringsudvalgets arbejde blev fremskyndet mest muligt.

Udvalgets forslag er med en undtagelse angående et enkelt punkt, som jeg senere skal komme ind på, vedtaget enstemmigt i udvalget. Heri ligger imidlertid ikke, at alle de i udvalget fremkomne ønsker og synspunkter er blevet tilfredsstillet; der er tværtimod tale om et kompromis mellem disse synspunkter. Det hovedønske, der fra Arbejdsløshedskassernes Samvirke er fremført med hensyn til understøttelsens størrelse, nemlig at understøttelsen skal andrage en procentdel af gennemsnitslønnen i faget, et beregningsgrundlag, som også regeringen finder må være endemålet, har der ikke kunnet opnås enighed om. I erkendelse af, at det forhandlingsresultat, udvalget er nået frem til, indebærer betydelige forbedringer i forhold til de nugældende regler, forbedringer, som det er påkrævet at få gennemført snarest, har regeringen uanset sit principielle syn på, hvordan understøttelsen endeligt bør fastlægges, som nævnt gjort udvalgets forslag til sit. De videre overvejelser om understøttelsesniveauet må senere foretages, eventuelt i tilknytning til socialreformkommissionens bredere overvejelser.

Jeg skal herefter omtale lovforslagets nærmere indhold.

Det foreslås, at den understøttelse, kasserne kan udbetale til ledige medlemmer, forhøjes, og at understøttelsesberegningen forenkles ved, at der alene ydes dagpenge, medens de hidtidige tillæg, børnetillæg, huslejhjælp og brændselshjælp samt juleunderstøttelse, bortfalder. Dagpengene fastsættes af den enkelte kasse; de skal mindst udgøre 15 kr. og må højst sættes til 50 kr. Maksimumsbeløbet reguleres dog, som jeg om lidt skal komme til, efter udviklingen i lønningerne, på samme måde som dagpenge og børnetillæg reguleres efter den gældende lov.

Efter forslaget udbetales principielt samme understøttelse til alle medlemmer af samme kasse — eller i hvert fald til alle